

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Impius Infelix

Texier, Claude

Augustae Vindelicorum [u.a.], 1695

Prima est, veram concipere ideam Prædicatoris Evangelici & Actionis,
quam in prædicatione exercet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45950)

Discamus itaque hodie dotes, seu qualitates, quibus **DIVISIO.**
pollere debet fidelis auditor, earum tres invenio, in quas
modò discursum hunc dividam. Prima est, veram in se
concipere ideam Prædicatoris Evangelici, & actionis,
quam adhibet in ipsa prædicatione. Secunda est, forma-
re intentionem tali ideæ conformem. Et tertia, omnem
excludere intentionem huic ideæ difformem. Gratia
sancti Spiritûs, qui æquè bonos auditores ac bonos con-
cionatores effingere novit, nobis æqualiter est necessaria:
pro quâ obtinendâ accedamus Eundem mediante inter-
ventu illius, quæ in sinu suo Virgineo concepit Verbum
increatum, quando Angelus ei dixit: *Ave Maria &c.*

Veræ ac perfectæ rerum omnium ideæ eminenter **I.**
continentur in intellectu Divino; quia utpote Creator **Punctum.**
universalis omnium essentiarum, primitùs illas efforma-
vit, & expressit in sua cognitione, mentem proinde ipsius
consulamus, ad perdiscendam qualitem ac functionem
prædicatoris, indèque inferamus, quales debeant esse Au-
ditores.

Dubitare tam parùm, quàm principiis fidei renun-
tiare licet, quin prædicatio sit opus institutionis Divinæ;
sed omnino credere oportet, quòd Deus ipse omnis veri-
tatis author loquens in lege veteri per Prophetarum ora-
cula, in nova ore proprio sui Filii, post ipsum per Apосто-
lorum suorum linguas, nòsque adhuc instruat per eorum
successores legitimè ad hoc ordinatos, ac missos à Pontifi-
ce, aut Episcopis, per authoritatem Ecclesiæ ministerium
istum Apostolicum usurpantes, ut reconditos scripturæ
sensus & veritates nobis exponant.

Hi itaq; ex illis sunt, quibus per missionem à Præla-
tis acceptam Deus credidit Divinum istum semen, sine

quod, Isaia teste, detestandi magis effemus Sodoma & Gomorrha. *Nisi Dominus exercituum reliquisset nobis semen, quasi Sodoma fuisset, & quasi Gomorrha similes effemus.* Semen fecundum, quod profert germen vitæ immortalis; unde S. Hilarius prædicatores appellat *Satores aternitatis.*

Comment. in
Matth. can. 4.

Sunt nubes illæ volantes, quarum idem Seraphicus Vates meminit, quæ motore Divino Spiritu ejusq; afflatu impulsæ undiquaq; deferunt abundantiam & fertilitatem.

Isa. 60. 8.

Qui sunt isti, qui ut nubes volant? nubes mysteriis prægnantes, destinatae ad irrorandas suorum Auditorum animas pluviis valde pretiosis, ut observat Apostolorum princeps:

1. Pet. 1. 2.

In aspersionem sanguinis Jesu Christi.

Si tales sunt, quales Deus esse vult, mox cognoscetis, quod sint tonitrua, grandine iræ Dei gravida, in impiorum capita exoneranda, quod sint fulgura flammis vindictæ Divinæ ardentia, ad reptobos è peccati veterno excusitandos. Verba Dei sunt intra illorum manus arcuum & penetrantium sagittarum instar, quibus Auditorum corda configant. Huc respexisse Psalter Regius, visus est

Psal. 17. 15.

Divo Augustino, dum cecinit: *Misit sagittas suas & dissipavit eos, fulgura multiplicavit, & conturbavit eos.*

Necdum ad veram Ecclesiasticam ideam hætenus pertigimus, inquit hic Doctor, nisi consideremus concionatores; ut censores publicos, à Deo in Ecclesia constitutos, ut objurando peccata, nemini parcant. Ne attenderitis, vos contestor, abjectionem, vilitatem, defectus ipsius hominis: sed legite in cap. 28. Isaia commissionem à Deo ipsis delatam, his verbis expressam: *Clama ne cesses, annuntia populo meo scelera eorum.* Commissio renovata ac confirmata est per S. Paulum erga Timotheum discipulum suum:

suum:

ssum Dei nomine scribentem : Mi Prædicator, adjuro te coram facie Divinæ Majestatis, per gloriæ & meritorum excellentiam Christi, Judicis vivorum & mortuorum, per terrorem adventûs ipsius extremi, per potentiam regni ejus *annuntia verbum vitæ* citra defatigationem, non spe- g. Tim. 4. 2. ctes commoditatem, nec attendas humorem, genium te audientium, neque cures, num contristeris illos, audacter, instanter, efficaciter *Argue, obsecra, increpa.* Ecce, quidnam Deus à te tuiq; similibus exigat Deus.

Neque dum satis est sentire & vocare cum S. Paulo Prædicatores, Commissarios Christi, nisi subjungamus Divinum oraculum per Jeremiam Prophetam enuntiatum, quo declarantur esse os Dei; *Si separaveris pretiosum à vili, quasi os meum eris.* Jerem. 15. 19.

Progrediamur alterius, & dicamus, quòd Deus augustum illum munus & magnificum suæ Paternitatis prædicatum generandi nim. filios adoptivos per gratiam, quodammodo communicet Prædicatoribus, eos eligendo, ut S. Paulus testatur ad Galatas, ad regenerandos secundâ vice per Verbum veritatis illos, quos Christus primò in Cruce progenit: *Filioli mei, quos iterum parturio, donec Christus formetur in vobis.* Gal. 4. 19. Vel potius sequendo conceptum Gregorii Magni, dicamus, Deum iis tribuere certo modo gloriam maternitatis Sacratissimæ Dei - parentis, Virginis, cum ipsorum ora vocésq; adhibeat ad parientem Christum in cordibus suorum fidelium, ita quidem, ut qui *Christi soror & frater est credendo, mater efficiatur predicando, quasi enim parit Dominum, quem cordi audientis infuderit.* Hom. 3. in Evang.

Proposita jam hæc Prædicatorum idea non mearum inventionum coloribus adumbrata, sed ab ipso Divino

penicillo in scripturis sacris, quarum interpretes sunt Pontifices & Ecclesie Doctores, expressa est.

Hanc itaq; in vobis pariter concipere debetis, quando eos bene audire desideratis; sicut etiam oportet nos alias esse illustratos luminibus fidei ad perspiciendum sub umbra carnis latentem in Christo Deum; ita necesse est, iisdem illustrationibus imbui ad cognoscendam sub tot tantisque defectibus & imperfectionibus humanis reconditam auctoritatem increatam Dei, quam Prædicator in sua personâ præfert. Hinc, nè illos adeatis spiritus vani aut curiositatis impulsu, sicuti quendam declamatorem aut Sophistam convenire soletis, sed Deum ipsorum ore vobis loquentem attendite: *Qui vos audit, me audit.* Credite, quòd cum actio, quæ in prædicatione adhibetur & exercetur, sit totaliter Divina in sua institutione, & in suo fine, consequenter etiam vestra actio, illos Dei internuntios excipiendo, supernaturalis debeat esse ac Divina.

LUC. IO. 16.

Tradunt etiam Doctores, aptissimam esse analogiam inter Verbum Dei, quod Prædicatores annuntiant, & Verbum increatum, quod in augusto Altaris Sacramento recipimus. Discamus igitur unum venerari iis, quæ alteri deferimus, obsequiis. 1. Adoramus Servatorem nostrum, prius quàm eundem Suscipiamus. nec quis præsumit, comedere hunc cibum absq; præmissa adoratione, advertit S. Augustinus. 2. Emundamus item animas nostras per præviam confessionem. 3. Accedimus Divinam mensam cum profunda humilitate, quæ est effectus veræ fidei. Similes actiones sunt præmittendæ concionibus; adorandus est cum primis Spiritus sanctus, cujus organum, per quod is loquitur, est concionator; petenda ab eo gratia & dispositio congrua; cum autem in cor vestrum exci-

exci-

excipiatis Dininum hunc rorem, istum sanguineum Christi imbrem, qui moraliter comitatur suum Verbum, emaculate illud per lavacrum præviæ contritionis à peccatis vestris: tandem locum in auditorio eligite cum seria mentis recollectione & profunda animæ humiliatione. Imitamini Magdalenam ad pedes filii Dei confidentem, ejusdem verba veluti rorem cœlestem ex ore Divinæ sapientiæ profluum colligentem; *Maria sedens secus pedes Domini audiebat verbum illius.* Luc. 10. 39. En primum meum punctum.

Formatâ sic prædicatoris ideâ, conformare oportet intentionem eidem, qualis hic est in mente Divina, & actioni, quæ exercetur ab ipso in prædicatione. Duo auditorum genera in hoc puncto delinquant; quidam enim ad concionem se conferunt sine ulla intentione, exinde profectum capiendi, alii verò habent positivè contrarias & oppositas illi, quam hic exprimimus ideam. Et hoc est, quod nobis in consequentibus duobus punctis est pertractandum. II. Punctum.

Primum genus Auditorum deficientium est eorum, qui intellectum quidem sed nullum cor secum deferunt ad concionem, hos Oseas perstringit: *Divisum est cor eorum, nunc interibunt.* Osez 10. 2. Cordis nomine passim in Scriptura, juxta Doct. Angelici mentem, intelligitur pars animæ superior, consistens in intellectu & voluntate. Ad proficiendum ergo è veritatibus cognitis, necessarium est, ut binæ hæ potentie indiviso unionis vinculo arctè constringantur; ut intellectus in rationes suos defigat obtutus, earum momenta libret, uno verbo, is præcedat, ductum & lumen porrigendo voluntati, quem voluntas eodem mox tempore sequatur, ad hærendo per amoris affectus & desideria, bono sibi proposito & perspecto, per odium